

[Morten Lange.]

for England, så der er ikke nær det samme problem som for landbruget. Det er ganske enkelt sådan, at vi har vort største marked helt uden for det, vi nu snakker om, og det er derfor snarere et spørgsmål, hvor stor en skade det vil bevirke for os at gå ind i Fællesskaberne med den råvarebeskyttelse, der findes dér, i stedet for at stå uafhængige udenfor. Under alle omstændigheder er det klart, at hvis Danmark ønsker det, vil vi kunne opnå en frihandelsaftale med De europæiske Fællesskaber og derigennem sikre en passende ordening for industrien, som efter min opfattelse giver større frihed og samtidig de samme toldfordele som at melde sig ind i De europæiske Fællesskaber med alle dertil hørende restriktioner. Jeg anser en sådan frihandelsaftale for at være værd at overveje. Jeg anser den ikke nødvendigvis for at være noget, vi absolut skal have, men Sverige har sluttet sådan en, og det er naturligvis noget, der bør gå ind også i Danmarks overvejelser. Men fordelene ved den er overskuelige, og vi bør naturligvis nøje overveje spørgsmålet, inden vi går i gang med denne sag.

Hvad angår industriens forhold vil der være grund til at nævne, at en af de ting, der har været talt meget om, nemlig vores toldmæssige forhold over for Sverige, så vidt jeg kan se stadig væk er et problem, ikke så meget i form af en egentlig toldgrænse, men i form af et eller andet bureaukratisk sæt af oprindelseserklæringer og hvad ved jeg. Jeg er bange for, at det vil lykkes for De europæiske Fællesskaber at stable så meget bureaukrati op på benene dér, at måske en af de største bekymringer, vi kan have, hvis vi kommer ind i De europæiske Fællesskaber, vil være, at der i virkeligheden bliver stablet en slags papirgrænse op imellem Sverige og os. Noget sådant er i hvert fald nærliggende.

På det industrielle område er det derfor klart, at tilhængerne af tilslutning ikke har haft så meget i posen. Der er ikke kommet de store og patetiske udbrud. Vi har mestendels hørt, at industriens organisationer var tilhængere, og det undrer mig såmænd ikke, for det vil de være af ganske enkle politiske grunde. Det svarer ganske til disse kredses almindelige politiske indstilling, så det giver jeg ikke så meget for.

De har heller ikke lagt ret meget frem i kroner og øre om de fordele, der ville være for dansk industri.

Når det er blevet så fattigt på det område, som det i realiteten er — og det er dog vigtigt, for det er dog industrieksporten, der formodentlig så helt afgørende bliver dominerende fremover — når det er så magert dér, så må man jo finde på noget nyt, og så har man forklaret, at vi ville få del i den teknologiske udvikling, og vi ville få en bedre forureningsbekæmpelse. Det er jo gode ord i disse tider, så dem skal man næsten sige. Men når vi har kigget påstandene lidt efter, så har vi jo opdaget, at hverken det teknologiske samarbejde eller samarbejdet om bekæmpelsen af forureningen har set nogen som helst resultater i De europæiske Fællesskaber. Man har læst nogle smukke resolutioner for hinanden, og det er jo altid godt. Det er der ingen steder i denne verden man ikke gør i disse sager i øjeblikket. Men man ser ikke så meget som skyggen af et resultat fårne sig op. Og det er der meget der tyder på at det vil blive svært at nå. De europæiske Fællesskaber har, hvad angår reglerne for sundhedsforhold vedrørende landbrugsprodukter, som jo dog ellers skulle være lige kernen af, hvad man skulle gøre noget ved, gjort meget små fremskridt, og en hel del af forordningerne ligger stadig væk i skuffen hos Kommissionen som forslag. Jeg har indtrykket af, at rensningsaktionerne i De europæiske Fællesskaber går omtrent med det tempo, som det næstsidste svin stiller krav om, og det er ikke et tempo, som det er fornuftigt at give sig ind under. Vi kan nå bedre resultater udenfor, og det er dér, vi har chance for at opnå dem.

Derefter er det klart, at vi må se på de liberalistiske apparater i Fællesskaberne, som vi har fået at vide vil være til stor fordel for os alle sammen, men hvor det kniber noget mere med at finde ud af, hvad fordel egentlig er. Jeg kan ikke rigtig se, hvad fordel Danmark skal have af den fri kapitalvandring. Vi har ikke store restriktioner på det område, men fra tid til anden kan vi dog sætte en dæmper på et eller andet, vi synes er uklogt. Jeg tror ikke, det er klogt at opgive alle styringsmidler på det område. Jeg kan heller ikke se, at den fri etableringsret egentlig er andet end en